

« zurück blättern vor »

KNEDEL subst. m., ab 1902; auch *knydel*; ‘kugelförmige Klöße, meistens mit Pflaumen gefüllt’ – ‘kuliste kluski nadziewane owocami, najczęściej śliwkami’: vor 1902 Jeż, SW *Postanowiła przez cały miesiąc nie jeść knedłów.* ◦ 1936 Zeg.Uśm. 252, DOR *Specjalnością jej były knedle butczane z sosem grzybowym.* ◦ 1954 Techn.gastr. 11, DOR *Od bratnich narodów żyjących w bardzo zbliżonych warunkach klimatycznych przejeźliśmy chłodniki, knedle, potrawy z kukurydzy.* – (SŁA), SW, LSP, DOR. ◊ **Var:** *knedel* subst. m., vor 1902 Jeż, SW – (SŁA), SW, LSP, DOR; *knydel* subst. m. – (SŁA), SW sowie BRÜCKNER SE. ◊ **Etym:** nhd. *Knödel* subst. m., ‘Kloß’, GRI. ◊ **Der:** *knedelek* subst. m., ‘kleiner Knödel’, zuerst geb. LSP; *knedlik* subst. m., ‘kleiner, dicker, runder Mensch; kleiner Knödel’, zuerst geb. LSP. ❖ Da *knydel* bei BRÜCKNER SE (der Autor ist 1856 in Tarnopol geboren) als Stichwort (zweimal!) erscheint, dürfte es sich um die Form der damaligen polnischen Umgangssprache in Ostgalizien handeln. Diese Form muß direkt aus dem Deutschen übernommen worden sein (nhd. /ö:/ → poln. /y/).

« zurück blättern vor »